

Joseph.

Güet, güet . . . ich merk's scho . . . 's wird e-n-àime
ne Liebschaft nitt üsg'falle si no Ihrem Wunsch . . .
ich ha das Ding zwische de Zilde g'lese-n-in Ihrem Brief.
('s Kàtele kunnt ine rechts).

Herr Silber.

Eh bien . . . ich will ufrichtig si . . . als güeter Frind
vo mim Vater ka-n-ich's Ihne wohl sage, 's isch wohr . . .
ich ha ne Jumpfere gern g'ha . . . awer ihre-n-Eltere
hàn's nitt welle lide, wil ich kei Vermöge ha . . . un
jetz hàn Sie se uf Strossburg g'schickt züe-n-ere Tante,
fir ass ich se nimmig sott sàh . . . ich ha nitt emol meh
dr Zit g'ha, mit ere z'sede, so g'schwind isch's gange.

Joseph.

Se hàn's o nitt welle ha, wil Sie ne wenig . . .
lichtsinnig sin . . . nitt wohr?

Herr Silber.

Wil ich e wenig müethwillig bi, wànn Se sage?

G'ang (Enfants de Bacchus).

Wer sich viel Kummer macht,
Wer nie singt un nie lacht,
Dà isch z'bedüre halt,
Denn g'wiss, er wird nitt alt!
Drum will ich lieber nitt
Mich züe arg kränke hit
Un d'Zit nàh, wie se-n-isch,
So blib ich g'sund un frisch.
Ich will kei Sorge ha,
Will üs em Kopf sie schla,
Denn das nutzt jo doch nit,
's kunnt alles mit dr Zit!

(Mitander)

Mir wànn kei Sorge ha,
Wànn üs em Kopf sie schla,
Denn das nutzt jo doch alles nitt,
's kunnt alles mit dr Zit!

Joseph.

So, so . . . un do sin Sie also uf Milhüse ku, fir
sich e wenig z'vegesse?

Herr Silber.

Un fir ebbes z'verdiene . . . denn ich müess Ihne
g'steh, ass ich kei Rappe meh im Sack ha.

Joseph.

Diable, diable! . . . zeig, Kàtele, DÜ, wo mit alle
Gottebàsi üs em Quartier thüesch ràtsche . . . weisch
Dü nit fir dà junge Mensch?

Kàtele.

Wart . . . ich müess mi b'sinne . . . (se b'schäüt dr
Herr Silber vo alle Site).

Joseph.

Worum b'schäüsch en eso?

Kàtele.

Ich müess doch lüege, züe was as er güet möcht si

Joseph.

In sim Alter isch me fir alles güet.

Kàtele.

Aha, still! . . . ich weiss ebbes . . . dr Seiler dert
unte süecht ebber, fir ihm 's Rad z'dràihe.

Joseph.

Das war eso ebbes, junger Mensch . . . 's isch nitt
difficil un . . .